

מזהם גולן מס' 43 לקרה שבת

ראש הישיבה

נקודה מתוך "לחיות עם פרשת השבוע"

מבוטלים כל קטעה ורמיהה מן העולם, לאחד קוראותינו גם אל תלמידים יהודים שבארץ ישראל המנעימים זה זהה בהלכה (סנהדרין כ"ד ע"א). תלמידי ירושלמי שהוא מסוד להאה, הוא בחינת משיח בן דוד שהירהה מבניה של אה, תלמדו בעלי שהוא מסוד רחל, הוא בחינת משיח בו יוסף שהיה מבניה של רחל, וכן הלכה בבבלי נגד הירושלמי, שאיפלו בני בניה של אה מהדים שרחול עקרת הבית היהת (עיין ילקוט סוף רות). אם משיח בן יוסף יבוא לפני משיח בזדה, עלול להיות שהוא המביהיק של הגאולה יגיה מתוך חסר גדול וצער עגום חיליה, כתלמיד הבבלי המאור מתר מחשכים, "במחשכים הירושלמי", זה תלמידה של בבבלי (סנהדרין שם), אלו אמורים תלמיד בבבלי עם תלמיד ירושלמי, שעליו נאמר "על הגאולה" זה תלמיד ירושלמי ("זהו חדש, רות"), תצמא מה קורן ישועה, וממשיכן דוד יבוא מוקדם, וממשיכן יוסף יבוא מוקדם, שלווה, והגאולה תהיה בהרחים גלויים וגדולים, "וברחמים גדולים אקbez".

יעקב פוגש את רחל ואת אהה. אלו הן שתי נפשות שונות. אך בסוף נאמר עליהם (רות ז, י"א): "וְיָקֵן י' אֶת הָאֲשָׁה הַפְּאָה אֶל בִּיטְחָן בְּרָחָל וְלֹאָה אֲשֶׁר בְּנוּ שְׂתִּيقָם אֲתָּה בֵּית יְשָׁרָל...". סטרוא דקדושה שר' בפרודוא וסיטים בחיבורא – מתחילה בפרודוא, בבירור כל צד בצורה ברורה ומעמיקה. רק לאחר מכן, באה האחדות של שנייהם והבנין המשותף.

לאה היא "עלמא דאיתכסייא" – שיקת למציאות הרוחנית, המכוסה. לאה לא היהתה יפה כלפי חוץ ברכח, "יעזני לאה רפotta" (בראשית כ"ע, י"ג). לאה הייתה האשאה השנאה בבית. מעלהה של אה מכוסה ואינה נכרת כלפי חוץ. רחל היא "עלמא דאייגלא" – שיקת לחלק הגלו של המצאות.

למעשה, עליינו ללמידה את הירושלמי עם הבבלי ולראות את הסוגיות המקבילות. יש לשקיע זמן מידי יום ללימוד ירושלמי, כדי שיקום לנו דור שידיע לעסוק בירושלמי ולמגו עם התלמיד הבבלי. אך ירושלמי לא רק טקסט, אלא צורת לימוד. גם בסוגיות שאין להן מקבילה בירושלמי, אנו צריכים לחפש את הנשמה, את העומק הפנימי של החוגה. וזה הבדיקה של תורת ארץ ישראל.

המיוזג בין הבבלי והירושלמי, ובין הצד המעשי לצד הרוחני, يولדי את החיבורו שלם גם במציאות החיים. אנו צריכים לשאוף לנוכחות אולקית בחיים שלנו, בלימוד התורה, בחחלהות ובביבליות שלנו. זהה השילוחות שלנו, ואנו נזכה לכך שמהמצאות החומרית תהיה של המשיאות הרוחנית, ויתקיים בנו בע"ה "וברחמים גדולים אקbez".

מתוך שיעור שנינת בתאריך י' כסלו תשע"ט.
שיעור המלא נמצא באתר הישיבה

הפרשנה פותחת (בראשית כ"ח, י'): "וַיַּצֵּא יַעֲקֹב מִבְּאָר שְׁבֻעָה וַיָּלֹךְ". דרושים על כך חכמים (בראשית ר' ר' ברה' ס"ח, ח): "חרנה", תנא בשם רב נחמה: כל דבר שהוא צריך למ"ד בתקנתו ניתן לה ה"א בסופה: 'סdomah', 'שעירה', 'מצרים', 'חרנה'.

במקום לומר: "לחרנו", התורה אומרת "חרנה". מדוע זה כך? מה עומד בבסיס תופעת לשויות זו? יש ששים לב לכך, שהמקומות המזכורים במדרש הם מקומות בעלי קונוטציה שלילית. אלו מקומות שהרו בהם רשעים, והתרחשו בהם חטאיהם גודלים. במקומות אלה התרהה שמה ה' בסופם. בספר "באר משה" על הפרשה (מאמר ראשון, א') מבאר, שהאות ה' הו רומיות לאוות החרונה שבסה"ה, המכוננת כנגד מידת המלכות. בהשראת דבריו ננסה להעמיק בדברים.

נראה, שכאשר כותבים את היעד עם לתחילהו, רוצים לומר את הכוון שאלו הולכים. כאשר מגעים למקום – הסתימה ההליכה אליו. הך למד, והגע לשם, ובזה הסתיימים העין. אך כאשר יש ה' בסוף המילה, רוצים לומר לכך שהשליחות לא מסתיימת עם הגיעו אל היעד. אודבה, יש אחורי היעד עד מה לעשו, יש לתקן ולגלות את שם ה' (הרמא באות ה' נרמא באות ה').

aphael שער, שמחורתם גם בהקשר של עשו, יש לה תיקו (בראשית ל"ג, ט"ז): "וַיַּשְׁבַּב בַּיּוֹם הַהוּא עַל-לְדָרְפֹּו שְׁעִירָה". לעתיד לבוא עתיד עשו להתיקו, ולגלות את ניצוצות הקדושה שיש בשער. יעקב לא הולך לחון, אלא "חרנה" – כדי לתיקן ולגלות את שם ה' בחורו. המלאכים לא באו לסdom, אלא "סdomah". יש להם תפקיד בסדום, להוציא את לוט ולגלות את שם ה' שמסתתר בסדום.

השליחות של יעקב בהרונו היא להקים את האומה הישראלית. און פלא, שבדרכו הוא חולם חלים המ Kaplan את כל ההיסטוריה של עם ישראל, והאב שהוא שוכב עלייה, מקפלת את כל ארץ ישראל. יעקב, אבי האומה, נמצא כתוב לבד. הוא ברוח מעשוו, ולפניו לובו "מחכה לו ביבוב". הוא בחד, במצוקה גדולה. כך הוא הולך לבנות את האומה הישראלית. המחזוה שהוא רואה בחלום נתנו לו כח למלא את התפקיד הזה בצוורה טובה, ולכן מיד אחריו נאמר (בראשית כ"ט, א'): "וַיַּשְׁלַח יַעֲקֹב רְגָלִי...". – הוא מתקבל עצמה וכח מון החלים, והולך בקלות ובבטחון למלא את שליחותו.

יעקב הולך לבנות את ביתו עם רחל ולאה, וכך כותב הרבל"פ על הקשר בין האימהות לשני התלמידים (מעני הישועה, ל"ט): "ואם מזיגים את התלמיד הירושלמי עם התלמיד הבבלי, מבלים בו אורה ובוכה ומרקבים את הגאולה. ותלמידי חכמים אלה, העוסקים במזוג הזה, הם הם תלמידי החכמים האמתיים, המרבים שלום ונעם בעולם, והם

פינת הילדים

3. מה פירוש המילה "לדוק"?

2. מה פירוש "שער השמיים"?
(פשט ודרש)

1. מה התכוון יעקב אבינו כשאמר "אם יהיה אלוקים עמדין"?

ניסיונות חיפוש כפראה וכרכח

(לאחר מציאת המושג בקשר לשולחן שבת מאבאמא להרחבת על המושג שמצאתם)

חביבים נגאוז הכא...

"כִּי יַעֲקֹב וּבְנֵיו מָאמְנִים וּמַתְבּוּנִים בְּכָל דָּבָר, אָף הַגְּשָׁמִי – נִמְצָא בּוֹ אָוֹר רֹוחַנִּי המחהה אותו, וְעַל יְדֵי זה הַם מִקְשָׁרִים אֶת עַצְמָם בְּהַפְּנִימִוֹת וּמַזְכִּיכִים כָּל דָּבָר לְקַרְבוּ לְשֹׁורְשׁוּ – הַאוֹר הַפְּנִימִי אֲשֶׁר בּוֹ".
(מאור ושם, פרשת "ויצא", בראשית ל"א, מ"ט)

עמוק ויסודי יותר.

במסגרת נושא זה אנו מבקשים השנה בתנועת בני עקיבא להיפגש עם עצמת מסירות הנפש וההמיה של בוני המדינה ולהתאחד לכך, מתחוך ורצון לחזק את החשיבות על שמירת המדינה, צבינה וחותה כמדינה יהודית וציונית. עליינו להבין מהי הנפש החומרית שלנו וכיצד היא תקדם את עריכיה ואת צבוניה הייחודי של מדינת ישראל.

ככים בני עקיבא היה תנועה רחבה עם מאות סניפים, תכניות
חרוועות השפעה במגוון רחב של תחומיים – מקריות שמונה
יעוד אילית. הרצון לבנות דרך וחיזון נפגשים עם החוויה
ההיומינית של פועל בתנועה בה באים לידי ביטוי מגוון רחב
מאוד של אוכלוסיות וקהילות, במגוון רחב של תחומיים.
גם כאשר אנחנו מדברים על הרצון שלנו ל"נפש יהודית הומית"
אנו מבינים שהדברים צריכים להיות ייחד ובఈשנה מתח
חיבור עמוק למגוון הקהילות בהם התנועה פועלת וושאפת
להיות משפיעה. זהו אתגר מרכזי שאנו מתמודדים פעili
התנועה. לצד האתגר הזה הדריך אותה אנו מבקשים לסלול
החולכת בתנועה של מלמטה לעללה המתבdatasת בהבנת
ההשתוח והאתגרים השונים, ומתוך כך חיבור לחיזון גובל ורחב
ורלונגי.

בנימה אישית, היכולת להזיק ברעון גדול ויחד עם זאת להבין את המורכבות של המציאות והכוחות השונים הפועלים בה, נבנתה אצלי במהלך השנים בישיבה. אני חשבונות גדול בבית מדרש עם אמת גדולה, לצד חיבור אמיתי להתורה חיים והיכולת לנוט במציאות בה פועלים כוחות שונים.

גנאל בע"ה החדש ארגון מוצלח ומשמעותי לחנייני התנועה
והקהילות השונות!

אלו נסחאות או ברכות בין מוחותם מתחמש נסחאות אלו בין בני עקיבא

"כשחיה ייל' קען היה לי דוד אהוב, מביא מתנות.
יום אחד ובעש לי מצפון קען ולימד אותו למצוא את ביזון
הצפוני. לכל מקום שלhalbתי נשבתי איתי, ואשית דבר
ביזותי היכן הצפון. בכל מקום הרואה המכח היכן הצפון -
בבית הספר, בגין המשחקים, בחדריו, בחנותו של אבא...
בביקורו הבא חד לי דודי חידת, שאל אותה: ואם תעמוד ממש
על הקובל המגנני הצפוני, להיכן תצבייע המכח?
השאiro אותי חסר אוונים, מוחק כל תשובה שעלה בראשי.
עד שהחידע לי: שם, בקובט, המכח תשתגע.
צבייע מעלה, מטה, הצד.
כל מקום,יפה המכפן להראות הצפון, בכל מקום עלי
אדמות - חוץ מהצפון עצמו.
כל אמר דודי.

ומה הנמשל?
כמה קללה הייתה ההחלטה לשכל כולה היתה CISOPIM לציון.
בכל מקומות הגלות, בפולין וברוסיה ובתימן ובמורוקו הרואה
המוחט הינו הכוון מה נדרש לעשות.
אבל מרגע שבאנו לבאן, לציון, השתגעה המוחט.
באנו נכוון, שם נכוון, והכל סחורה".

(מתוך הספר "העולם, קצת אחד כל" מאת אמר גוטפולד)
"נפש היהודי הומיה" זהו הנושא שנבחר להוביל את התנועה
במהלך חדש הארגן והשנה כולה. המילה "הומיה" מבטא
תנועה בלתי פסקת של ציפייה ותנועה קדימה אל החזון.
הגדול של חזרת עם ישראל לארצו אחרי אלפי שנות גלות.
ההמיה היא גגוע והתרגשות, לצד תנועה ורצון לפעול.
ובאמת במשך שנים רבות המצפון היהודי של עם ישראל
הראה את הכוון בצורה ברורה וסיים מטרה لأن אנו הולכים
ולמה שואפים.

מסת婢ר, שגם כאשר מגיעים אל היעד הנפש עדין ההומיה. נוצרו אתגרים חדשים והחטף שהרואה כיון ברור מסתובבת לכל כיון. לפעמים דזוקה כשמגיעים אל היעד מתחילה בירור

החזמנות הרב מאיר בזק

"יום עסל ויום בסל" אומר הפטגם הערבי. ביום הטוב, כשהחולך לנו – אנחנו יהודים מה לעשות. אך מה לעשות כשלוא הולך? זה כבר יותר מסובך. איך לנסוע במשור ובירידה כולם יהודים, אך בשיש עליות, זה כבר יותר קשה. ובוואדי שהאותו נתקע, זו כבר ממש בעיה.

יש פה סוד עמוק, שמי שידועו אותו וחיה לפיו, חיוו שונים בתכלית. הזוהר הקדוש אומר שבחייכלו של משה, לא יכול להיכנס מי שלא ידע להפוך החושך לאור ומר למתו. אך מי שידוע את הסוד הזה, הוא כבר מבון מוסים כי בתקופתו של המשיח, בתקופת הגאולה. מה הסדר? עליינו ללמידה להפוך קושי להזדמנויות, כי באמת בכל קושי יש הזדמנות. מישחו פגע בר, זה קושי בחילוט, אך זו גם הזדמנויות לכל מיני דברים שאתה יכול להרוויח מה. זו בהצלת הזדמנויות להפניהם בר את ההבנה שהערך שלק לא תלוי באחרים, بما יאמרו או איך יתייחסו. תכנת טוליפה, התכוונת והכל כבר מוכן, אך יש גשם חזק והטיול החבטל. גם זה קושי. אבל זו גם הזדמנויות להיות קצר בבית ביחד. למדוד גמישות בחימס ועוד... אדם מפסיד הרבה כסף – זה קושי גדול, אך שוב גם מה ישנה הזדמנות. להתחזקות באמונה, להכיר את החברים הטובים באמת, לתפילה עמוקה הלב ועוד.

כשנחיה בראש זהה, ונחפש באמת בכל קושי את שלל ההזדמנויות שהובו, החיים יארו לנו באור אחר לגמרי. כל החיים הם מתחנות. אלא שישгалו שהאריזה שלהם מעטה אותנו. ואולי גם זה חלק מהמתנה – האתגר למצוא אותה. זו בהחלט משימה מרתקת וכשנתיהיחס אליה כזו, נמצא הרבה ההזדמנויות במה שקדם היה נראה מבוי סתום.

בתחילה פרשטו, יעקב אבינו שנאלץ בברוח מהבית, נתקע פתאום במקום לא ידוע בלבד בלילה, בודאי שלא קל ולא נעים לו. והנה בחלום הוא רואה סולם, ומלאכי-עלים ווירדים בו. יש פה מסר ליעקב ולכלונו: לפעםיים בחיים עולמים, ולפעמים יורדים, אך גם הירידה היא לצורך עלייה. יעקב יוצא בעת לגלות, להתמודדות לא פשוטות. אך זה לא סתום, יש בקושי הזה הגדמנות, ללמידה ולרכוש כל מיני דברים שכנראה אין אפשרות לרכוש בבית החם והנעימים. ופתאום מתברר ליעקב שגם במקום הנמור הזה שהגיע אליו ואולי דזוקא שם "יש' ה' בפקום זהה ואונקי לא דעתני..."

מתוך אתר מכון משכנן של הרב מאיר בזק